

Ogsaa Lens og Stamhuses Overgang til privat Eje vil sikkert for Skovenes Vedkommende være af stor Betydning. Et samfundsmæssigt Tilsyn vilde sikkert kunne gøre stor Nytte, og af den Grund tror jeg, at det havde været ikke unyttigt udbetalte Penge, om man havde bevaret det forstmæssige Tilsyn, som Brændselsnævnet har tilvejebragt.

Til de ærede Medlemmer for Socialdemokratiet (Johansen) og det radikale Venstre (Leerbeck), som har givet Tilslutning til Lovforslaget og til min Hovedbetragtning, har jeg selvfølgelig intet andet at udtale end Tak for Tilslutningen. Selve Lovforslaget vil jo faa en let Gang her i gennem Tingen. Jeg vilde have ønsket, at man med Rette havde kunnet sige, at dette Lovforslags Formindskelse af ekstraordinære Foranstaltninger betød en Forbedring af de ekstraordinære Tilstande, dette er imidlertid efter min Opfattelse ingenlunde Tilfældet, og derfor kan jeg ikke se paa Sagen saaledes som den ærede Ordfører for Venstre.

Kragh: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den venlige Besvarelse, han har givet af enkelte af de Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille, og for den Udsigt, han har stillet, til i den aller-nærmeste Fremtid at give Oplysninger paa Omraader, hvor han ikke finder Anledning til eller ikke er i Stand til at fremsætte dem for Øjeblikket. Jeg takker ogsaa for den velvillige Betragtning af de Bemærkninger, jeg gjorde med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget, som den højtærede Indenrigsminister lod komme til Orde. Men naar den højtærede Indenrigsminister mener at kunne betegne mig som en alt for stor Optimist med Hensyn til den Maade, hvorpaa hele Brændsels-spørgsmaalet i den kommende Tid vil forløbe, og naar Ministeren i den Anledning betegner mig som uberettiget Lysseer, maa jeg derom sige, at jeg synes, at den højtærede Minister for disse Betegnelser egentlig savner Grundlag i de Bemærkninger, jeg har fremsat. Jeg har udtalt min Glæde over, at det ved det Lovforslag, som her foreligger, vil blive muligt at komme bort fra adskillige af de Tvangsbestemmelser, som de hidtil gældende Love angaaende Brændselsforsyning har indeholdt, og at ogsaa Brændselsnævnet har fundet det muligt at reducere Omfanget af de Forvaltningsinstitutioner, som i Henhold til de hidtil gældende Brændselslove var oprettede. Jeg har udtalt dette

ud fra den almindelige Betragtning, at jeg deri ser en Tilkendegivelse fra Brændselsnævnets Side af, at man mener paa det Grundlag, der er skabt ved den hidtil gældende Lovgivning, at kunne arbejde i den nærmeste Fremtid uden saa ekstraordinære Bestemmelser, som de hidtil gældende Love har indeholdt, men jeg har med det samme ogsaa udtrykt, at naar vi fra vor Side nu er rede til, saaledes som vi har afgivet Løfte om i Marts Maaned, at gaa til en Vedtagelse af en ny Brændselslov, er det netop under Indtryk af, at Tilførslerne udefra ikke for Tiden, og vel heller ikke i den nærmest kommende Tid, former sig saaledes, som man i Foraaret havde Grund til at vente, og som ogsaa hen paa Sommeren adskiligt tydede paa vilde blive Tilfældet. Vanskelighederne er desværre forøgede, og som Følge deraf maa vi have vor Opmærksomhed henvendt paa en Regulering af Forsyningen med indenlandsk Brændsel ogsaa i en nær Fremtid udover den først kommende Vinter. Thi Forholdet er jo dette, hvad naturligtvis den højtærede Minister er rede til at indrømme, at den Vanskelighed, der for Tiden er inde, hvad Kultilførslerne angaar, maa imødegaaes med de Brændselsmængder, der allerede er tilvejebragte i Løbet af sidste Vinter og Sommeren, og at det, som vi her beskæftiger os med, er Foranstaltninger til at imødegaa lignende Vanskeligheder i den Vinter, der derefter kommer. At man saa dertil knytter Haabet om, at disse Vanskeligheder maatte vise sig formindskede, saa at man ikke maa blive nødt til for Vinteren 1921—22 at vedtage en Brændselslov, der i saa Fald maatte komme til Behandling her senest i Efteraaret 1920, synes mig egentlig ikke at kunne berettige den højtærede Minister til at udtale, at der i denne Sag er vist en Optimisme, som paa nogen som helst Maade er urimelig. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister saa paa dette Spørgsmaal som jeg og altsaa nærede Haab om, at vi, paa Grundlag af en ændret Verdenssituation ogsaa paa dette Omraade, kunde komme bort fra de Tilstande og de Vanskeligheder, vi for Øjeblikket lever under.

Den højtærede Minister sagde, at han vedvarende vilde mene det heldigere, om vi i Foraaret ikke havde vedtaget en Begrænsning i Tid for Brændselsloven, saa kunde man have fortsat under de hidtil gældende Bestemmelser ogsaa i denne Vinter. Det havde jo været interessant, om den højtærede Minister samtidig havde op-